

1. Test-vé-rek, menjünk bát - ran, ha-mar le-száll az éj,

E föl-di pusz-ta - ság - ban meg-áll-ni nagy ve-szély.

Hát me-rít-sünk e - rőt A menny fe-lé si - et - ni,

Nem áll-va meg pi-hen - ni A bol-dog cél e - lőtt.

2. A keskeny útra térünk, ne rettsentsen meg az;
Ki elhívott, vezérünk, tudjuk, hogy hű s igaz.
Mint egykor Ő tevé, Most véle s benne bízva,
Arcát ki-ki fordítsa A szent város felé.
3. Óemberünk ha szenved, az jó nekünk, tudom;
Ki vérnek, testnek enged, az nem jár jó úton.
A láthatót ne bánd, Csak rázd le, mi kötözne:
Hadd törjön éned össze, Menvén halálon át.
4. Zarándok módra járva, legyen kezünk üres;
Csak terhet vesz magára, ki pénzt, vagyont keres.
Hadd gyűjtsön a világ, Mi tőle el se kérjük,
Kevéssel is beérjük, Bennünket gond se bánt.
5. Az út el van hagyatva, borítja sok tövis;
Nehéz emelni rajta még a keresztet is.
De egy út van csupán, Így hát előre bátran,
Keresztül minden gáton, Hú Mesterünk után.